

Vállalkozás, jövedelem, jólét

2015 július 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A demokrácia által garantált szabadságjogok nem nyitottak a társadalomnak esélyeket, amelyekkel a Nyugat mögötti lemaradásunkat mérsékelhettük volna, épp ellenkez?leg, a hátrány fokozódott, {...}

{...} s?t, a térségbeli sorstársainkhoz viszonyítva is jelent?s hátrányt gy?jtöttünk be.

A rendszerváltást övező gazdasági átalakulás egyértelmű kudarca, amit több elemzés is alátámaszt, érdemes néhányat megemlíteni. A jövedelem zömét alkotó bérek katasztrofálisan csekélyek. A politikai váltás első tíz éve alatt a várt bőrnövekedés helyett az átlagrealbér az 1978-as szintre süllyedt, és csak az utóbbi két évben indult ismét növekedésnek. A bruttó társadalmi terméknek még a felét sem teszik ki a bérek, holott kevés ország van az unióban, ahol ez nem haladja meg jóval az ötven százalékot. Nálunk az egy főre jutó havi kétszázezer forintos, vagyis hatszázötven eurós fizetéssel a legmagasabb (tizedik) jövedelmi osztályba lehet kerülni. Ezt Németországban már minimálbéren elérhetik, noha a német munka termelékenysége csak átlagosan harminc-harmincöt százalékkal magasabb a miénknél.

A hazai jövedelmek még attól a növekedéstől is elmaradtak, ami a társadalmi termékben negyedszázad alatt bekövetkezett. A rendszerváltás jövedelmi kedvezményezettjének kevesebb mint a társadalom öt százaléka mondhatja magát. A siralmasan gyenge jövedelemellátottság azzal kapcsolatos, hogy a fizetéseket termelő szektorok, a vállalkozások vagy túlzottan aluldíjazták a munkavállalókat, és a megtermelt jövedelem nagyobb hányada jut a tőketulajdonosoknak; vagy azzal, hogy a vállalkozások nem is képesek nagyobb jövedelmek kitermelésére.

Hazánkra mindkettőt jellemző. A külföldi tőkét semmi sem kényszeríti magasabb bérek fizetésére, hiszen úgy jutott tulajdonhoz, hogy annak áron aluli megszerzése mellé nyomott munkaerőpiac is társult. Ezért voltunk mi az átalakulás nyugati szemüvegen keresztül látott éltanulói. A külföldi konszernnek ma is hazai munkavállalónként évi huszonöt-negyvenezer eurós profitot termelnek, miközben az általuk fizetett bérek munkavállalónként alig haladják meg a tízezer eurót. A durva felszámolási törvénnyel az állam állította elő a betelepülő tőkének kedvező munkaerőpiaci helyzetet, ami büszke szlogenné is vált, mert alacsony bérekkel „csalogatták” a befektetőket. Ők jöttek is, de alacsony bérért is csak korlátozott számban alkalmaztak embereket. A munkát keresők zömét a hazai, többnyire kényszer szülte vállalkozások foglalkoztatják ma is. Látva a tragikus foglalkoztatási helyzetet – ami több mint másfél millió munkahely elvesztésével járt – a kormányok rendre szövirágcsokrokat kötöttek a kis- és közepes hazai vállalkozások támogatásának hatástalan vagy soha meg nem valósuló ötleteivel. A támogatási ötletek inkább a terhek fokozatos növekedésében testesültek meg. Ők fizetik a vállalkozási nyereségadók zömét, olcsó hitel számukra nem elérhető, ahogy munkahely létesítésére szolgáló állami támogatás sem.

Működésük sikerének máig legfontosabb akadálya a krónikus alultőkésítettség, a működéshez szükséges tőke hiánya. Ezalól csak azok a kevesek képeznek kivételt, akik a spontán privatizáció értékszavaros körülményei, valamint a kapcsolati tőkéjük révén jutottak a betelepülő tőkének farvizén tőkéhez. Jellemző, hogy a kis- és középvállalkozási szektorban a több tízezres felszámolási és csődügyek immár tartósan polgárjogot nyertek. A vállalkozói tőke hiányát a hitelek részben azok irreálisan magas költségei miatt soha nem tudták eredményesen

pótolni. A nemrég lezajlott devizahiteles rémtörténet pedig nemcsak a lakossági hiteleseket, de a hazai kis- és középvállalkozási szektort is alaposan sújtotta. Ezeknek a vállalkozásoknak a hitel nem pozitív kicsengés?, hanem ma már inkább szitokszó. Ezek zöme ugyanis törvényeink aszimmetrikus fogyatékosága miatt nem korlátolt, hanem teljes felelősséggel dolgozik (magánvállalkozók, betéti társaságok, egyebek). Első olvasatban rendkívül pozitív hír a hazai kis- és közepes vállalkozások részére, hogy a 2014 és 2020 közötti Nemzeti Fejlesztési Terv forrásainak mintegy hatvan százalékát éppen a kis- és közepes hazai vállalkozási szektor eredményességének fokozására kívánjuk fordítani.

Amennyire pozitív a hír, legalább annyira érthetetlen, hogy ennek a jelentős részét miért hitel formájában kívánja a kormány a szektornak juttatni. A hitel ugyanis fizetendő terhei miatt éppen azokat a jövedelmeket csökkenti, amelyektől a tőkefelhalmozás várható. A szektorban nem hitel-, hanem tőkehiány van, ez a fejlődés fő akadályja, ezt kellene és lehetne is az uniós források segítségével megoldani. Részben érthető csak a kormányzati szándék, hogy szeretnének az európai uniós forrásokból visszatérő alapokat képezni és a továbbiakban is a kis és közepeseket támogatni.

Erre a célra a juttatott kockázati tőke lenne az alkalmas megoldás öt-hét éves időtartamra. A „türelmi” (kamattehermentes) idő alatt sok cég megerősödne, a hazai bankrendszer is idomulna a megváltozott hitelpiaci igényekhez, amikor már alacsony a kamat, nincsenek zsíros államkötvények és a devizahitelboom is csak történelem. A feltételezett cégek tulajdonosai sokkal könnyebben tudnák a kockázati tőkét öt-hét év múltán kivásárolni, és a pénzt az állami alapokba visszatéríteni részint saját felhalmozott profitjukból, részint közben megerősödvé, akkor már elérhetően olcsó hitelekkel.

A kívánt jövedelemnövelő hatást és a többletfoglalkoztatást a kis- és középvállalkozási szektorban csak közös magán- és állami kockázatvállalással lehet elérni. A kis- és közepes hazai tulajdonú szektorban ugyan soha nem lesz munkavállalóként a multikhoz hasonló magas jövedelem, de ami keletkezik, az hiánytalanul munkabéreként, adóként és profitként az országon belül marad és minket gazdagít. Az idő rohan, tovább nem vesztegethető. Máris eltelt másfél hasznos év.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen:

<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
